

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 5. oktober 2018

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

| Sagsnr. | Titel og kort sagsresumé | Deltager i PD | Proces-skridt | Dato |
|----------|--|---|---------------|----------|
| C-425/17 | <p>Günter Hartmann Tabakvertrieb</p> <p>1. Skal artikel 2, nr. 8), i direktiv 2014/40/EU fortolkes således, at det alene er tyggetobak, der i traditionel forstand kan anses for »tobaksprodukter, der er bestemt til [...] at [...] tygges«? 2. Skal artikel 2, nr. 8), i direktiv 2014/40/EU fortolkes således, at »tobaksprodukter, der er bestemt til [...] at [...] tygges«, kan sidestilles med »tyggetobak« som omhandlet i direktivets artikel 2, nr. 6)? 3. Skal der ved afgørelsen af, om et tobaksprodukt er »bestemt til [...] at [...] tygges« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 2, nr. 8), i direktiv 2014/40/EU alene foretages en objektiv vurdering af produktet, hvorved der ikke tages hensyn til de af producenten angivne oplysninger eller til forbrugernes faktiske anvendelse heraf? 4. Skal artikel 2, nr. 8), i direktiv 2014/40/EU fortolkes således, at det ved afgørelsen af, om et tobaksprodukt er bestemt til at tygges, kræves, at det som følge af dets konsistens og fasthed objektivt set er beregnet til at skulle tygges, og at tygningen af tobaksproduktet bevirker, at dets indholdsstoffer udløses? 5. Skal artikel 2, nr. 8), i direktiv 2014/40/EU fortolkes således, at det for, at et tobaksprodukt kan anses for at være »bestemt til [...] at [...] tygges«, tillige er nødvendigt og tilstrækkeligt, at flere af produktets indholdsstoffer udløses ved gentagne lette tryk med tænderne eller tungen, end hvis det blot ligger i munden? 6. Eller er det for, at tobaksproduktet kan anses for at være »bestemt til [...] at [...] tygges«, alene nødvendigt, at der ikke udløses nogen indholdsstoffer, når det blot ligger i munden eller der suttes på det? 7. Kan et tobaksprodukt også anses for at være »bestemt til</p> | <p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Erhvervsministeriet Sikkerhedsstyrelsen Sundheds-og Ældreministeriet</p> | Dom | 17.10.18 |

| | | | | |
|--|---|--|--|--|
| | [...] at [...] tygges« som omhandlet i artikel 2, nr. 8), i direktiv 2014/40/EU, selv om der ikke er tale om typiske former for forarbejdet tobak, såsom f.eks. tobak, der findes i breve fremstillet af cellulose? | | | |
|--|---|--|--|--|

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

| Sagsnr. | Titel og kort sagsresumé | Interessent | Proces-skridt | Dato |
|----------|--|---|---------------|----------|
| T-632/17 | Erdösi Galcsikné mod Kommissionen Påstande: — Kommissionens afgørelse Ares (2017)2755900 af 1. juni 2017 annulleres. — Kommissionens afgørelse C(2017)5146 final af 17. juli 2017 annulleres. — Det pålægges Europa-Kommissionen at give sagsøgeren aktindsigt i alle dokumenter vedrørende EU Pilot-procedure 8572/15 CHAP (2015)00353, hvad enten de allerede er forelagt Kommissionen eller først på et senere tidspunkt forelægges denne. — Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger. | Udenrigsministeriet (JTEU og JTK) Miljø- og Fødevarerministeriet | Dom | 09.10.18 |
| T-633/17 | Sárosy mod Kommissionen Påstande: — Kommissionens afgørelse Ares (2017)2929030 af 1. juni 2017 annulleres. — Kommissionens afgørelse C(2017)5147 final af 17. juli 2017 annulleres. — Det pålægges Europa-Kommissionen at give sagsøgeren aktindsigt i alle dokumenter vedrørende EU Pilot-procedure 8572/15 CHAP (2015)00353, hvad enten de allerede er forelagt Kommissionen eller først på et senere tidspunkt forelægges denne. — Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne. | Udenrigsministeriet (JTEU og JTK) Miljø- og Fødevarerministeriet | Dom | 09.10.18 |
| T-634/17 | Pint mod Kommissionen Påstande: — Kommissionens afgørelse Ares (2017)2755260 af 1. juni 2017 annulleres. — Kommissionens afgørelse C(2017)5145 final af 17. juli 2017 annulleres. — Det pålægges Europa-Kommissionen at give sagsøgeren aktindsigt i alle dokumenter vedrørende EU Pilot-procedure 8572/15 CHAP (2015)00353, hvad enten de allerede er forelagt Kommissionen eller først på et senere tidspunkt forelægges denne. — Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne. | Udenrigsministeriet (JTEU og JTK) Miljø- og Fødevarerministeriet | Dom | 09.10.18 |
| C-12/17 | Dicu Skal artikel 7 i direktiv 2003/88/EF fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse, som ved fastlæggelsen af en arbejdstagers ferieperiode ikke medregner en periode med forældreorlov i forbindelse med et barn under 2 år som faktisk arbejdstid? | Beskæftigelsesministeriet Moderniseringsstyrelsen | Dom | 04.10.18 |
| C-56/17 | Fathi 1. Følger det af en fortolkning af artikel 3, stk. 1, i forordning (EU) nr. 604/2013, sammenholdt med 12. betragtning til og artikel 17 i forordningen, at en medlemsstat kan vedtage en afgørelse, som udgør en behandling af en til den indgivet ansøgning om international beskyttelse som omhandlet i forordningens artikel 2, litra d), uden at der udtrykkeligt er truffet afgørelse om denne medlemsstats ansvar i henhold til for- | Udlændinge- og Integrationsministeriet (Asyl- og Visumkontoret) | Dom | 04.10.18 |

| | | | | |
|--|--|--|--|--|
| | <p>ordningens kriterier, når der i den konkrete sag ikke er holdepunkter for en afvigelse i henhold til forordningens artikel 17? 2. Følger det af en fortolkning af artikel 3, stk. 1, andet punktum, i forordning nr. 604/2013, sammenholdt med 54. betragtning til direktiv 2013/32/EU, at der under de i hovedsagen foreliggende faktiske omstændigheder, hvis der ikke sker en afvigelse som omhandlet i forordningens artikel 17, stk. 1, skal træffes en afgørelse om en ansøgning om international beskyttelse i henhold til forordningens artikel 2, litra b), hvorved medlemsstaten forpligter sig til at behandle ansøgningen efter forordningens kriterier, og som støttes på, at forordningens bestemmelser gælder for ansøgeren? 3. Skal artikel 46, stk. 3, i direktiv 2013/32/EU fortolkes således, at retten i en klageprocedure til prøvelse af en afgørelse om afslag på international beskyttelse i henhold til 51. betragtning til direktivet skal bedømme, om bestemmelserne i forordning (EU) nr. 604/2013 finder anvendelse på ansøgeren, når medlemsstaten ikke udtrykkeligt har truffet afgørelse om sit ansvar for at behandle ansøgningen om international beskyttelse efter forordningens kriterier? Skal det på grund af 54. betragtning til direktiv 2013/32 lægges til grund, at – når der ikke er holdepunkter for at anvende artikel 17 i forordning nr. 604/2013, og ansøgningen om international beskyttelse på grundlag af direktiv 2011/95 er blevet behandlet af den medlemsstat, hvor den er indgivet – den pågældendes retsstilling også er omfattet af forordningens anvendelsesområde i tilfælde, hvor medlemsstaten ikke udtrykkeligt har truffet afgørelse om sit ansvar i henhold til forordningens kriterier? 4. Følger det af artikel 10, stk. 1, litra b), i direktiv 2011/95/EU, at forfølgelsesgrunden »religion« foreligger under de i hovedsagen foreliggende omstændigheder, når ansøgeren ikke har afgivet erklæringer og fremlagt dokumenter vedrørende alle religionsbegrebets komponenter som omhandlet i denne bestemmelse, som er af grundlæggende betydning for den pågældendes tilhørsforhold til en bestemt religion? 5. Følger det af artikel 10, stk. 2, i direktiv 2011/95/EU, at der foreligger forfølgelsesgrunde baseret på religion som omhandlet i direktivets artikel 10, stk. 1, litra b), når ansøgeren under omstændighederne i hovedsagen gør gældende, at han er blevet forfulgt på grund af sit religiøse tilhørsforhold, men han ikke har afgivet erklæringer eller fremlagt beviser vedrørende omstændigheder, som er karakteristiske for en persons tilhørsforhold til en bestemt religion, og som for forfølgeren ville være en grund til at antage, at den pågældende tilhører denne religion – herunder omstændigheder, som har forbindelse til foretagelsen eller undladelsen af religiøse handlinger eller til religiøse udtalelser – eller vedrørende adfærdsformer for enkeltpersoner eller samfund, som er baseret på en religiøs overbevisning eller er foreskrevet i henhold til denne? 6. Følger det af en fortolkning af artikel 9, stk. 1 og 2, i direktiv 2011/95/EU, sammenholdt med artikel 18 og 19 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og religionsbegrebet som omhandlet i direktivets artikel 10, stk. 1, litra b), under de i hovedsagen foreliggende omstændigheder, at: a) begrebet »religion« som omhandlet i EU-retten ikke omfatter handlinger, som efter medlemsstaternes nationale ret anses for kriminelle? Kan sådanne handlinger, som i ansøgerens oprindelsesstat anses for kriminelle, udgøre forfølgelses handlinger? b) Skal begrænsninger, som er indført for at</p> | | | |
|--|--|--|--|--|

| | | | | |
|----------|---|--|----|----------|
| | <p>beskytte andres rettigheder og friheder og den offentlige orden i ansøgerens oprindelsesland i forbindelse med forbuddet mod proselytisme og forbuddet mod handlinger, som er i strid med den religion, som love og regler i dette land er baseret på, anses for lovlige? Udgør de nævnte forbud som sådan forfølgelseshandling som omhandlet i de nævnte bestemmelser i direktivet, når overtrædelsen af disse kan sanktioneres med dødsstraf, selv om lovene ikke udtrykkeligt er rettet mod en bestemt religion? 7. Følger det af en fortolkning af artikel 4, stk. 2, i direktiv 2011/95/EU, sammenholdt med bestemmelsens stk. 5, litra b), artikel 10 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 46, stk. 3, i direktiv 2013/32/EU, at vurderingen af kendsgerningerne og omstændighederne under de i hovedsagen foreliggende omstændigheder kan ske kun på grundlag af de af ansøgeren afgivne erklæringer og fremlagte dokumenter, men det dog er tilladt at forlange dokumentation for de manglende komponenter, som er omfattet af religionsbegrebet som omhandlet i direktivets artikel 10, stk. 1, litra b), når: – ansøgningen om international beskyttelse uden disse oplysninger måtte anses for grundløs i henhold til artikel 32, sammenholdt med artikel 31, stk. 8, litra e), i direktiv 2013/32/EU, og – den kompetente myndighed ifølge national ret skal fastslå alle relevante omstændigheder for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse, og retten i tilfælde af anfægtelse af afslaget skal henvise til, at den pågældende ikke har tilbudt og fremlagt beviser?</p> | | | |
| C-423/17 | <p>Warner-Lambert Company</p> <p>1. Skal artikel 11 i direktiv 2001/83 eller nogen anden EU-retlig bestemmelse fortolkes således, at en meddelelse, hvorved den, der ansøger om eller som er indehaver af en markedsføringstilladelse til et generisk lægemiddel som omhandlet i artikel 10 i direktiv 2001/83, meddeler myndigheden, at de dele af produktresumeeet for referencelægemidlet, som henviser til indikationer eller doseringsformer, der er beskyttet af tredjemands patent, ikke er anført i produktresumeeet og på indlægssedlen, skal betragtes som en ansøgning om begrænsning af markedsføringstilladelsen med den virkning, at markedsføringstilladelsen ikke eller ikke længere gælder for de patenterede indikationer eller doseringsformer?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, er artikel 11 og artikel 21, stk. 3, i direktiv 2001/83 eller nogen anden EU-retlig bestemmelse til hinder for, at den kompetente myndighed i forbindelse med en i henhold til artikel 6, jf. artikel 10, i direktiv 2001/83 meddelt tilladelse offentliggør produktresumeeet og indlægssedlen inklusive de dele, der henviser til indikationer eller doseringsformer, der er beskyttet af tredjemands patent, såfremt ansøgeren om eller indehaveren af en markedsføringstilladelse har meddelt myndigheden, at de dele af produktresumeeet for referencelægemidlet, der henviser til indikationer eller doseringsformer, der er beskyttet af tredjemands patent, ikke er anført i produktresumeeet og på indlægssedlen?</p> <p>3. Har det betydning for besvarelsen af spørgsmål 2, at den kompetente myndighed kræver, at markedsføringstilladelsens indehaver på indlægssedlen, som skal være indeholdt i det pågældende lægemiddels pakning, skal optage en henvisning til</p> | Lægemiddelstyrelsen Patent- og Vare- mærke-styrelsen | GA | 04.10.18 |

| | | | | |
|----------|--|---|----|----------|
| | myndighedens websted, hvor produktresumeeet er offentliggjort inklusive de dele, der henviser til indikationer eller doseringsformer, der er beskyttet af tredjemands patent, når disse dele i henhold til artikel 11 i direktiv 2001/83 ikke er anført på indlægssedlen? | | | |
| C-393/17 | <p>Kirschstein</p> <p>1. Skal Europa Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked fortolkes således, at det er til hinder bestemmelsen i artikel II.75, stk. 6, i [org. s. 17] Codex Hoger Onderwijs af 11. oktober 2013, der indeholder et almindeligt forbud mod, at ikke-anerkendte undervisningsinstitutioner anvender betegnelsen »master« på de eksamensbeviser, som de udsteder, når denne bestemmelse skal beskytte et hensyn af almen interesse, nemlig nødvendigheden af at sikre et højt undervisningsniveau, hvorved det skal kunne kontrolleres, om de krævede kvalitetskrav er opfyldt?</p> <p>2. Skal Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked fortolkes således, at det er til hinder bestemmelsen i artikel II.75, stk. 6, i Codex Hoger Onderwijs af 11. oktober 2013, der indeholder et almindeligt forbud mod, at ikke-anerkendte uddannelsesinstitutioner anvender betegnelsen »master« på de eksamensbeviser, som de udsteder, når denne bestemmelse skal beskytte et hensyn af almen interesse, nemlig beskyttelsen af modtagerne af tjenesteydelserne?</p> <p>3. Er den af de flamske myndigheder fastsatte straffebestemmelse for ikke anerkendte undervisningsinstitutioner, der udsteder »master« eksamensbeviser, i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, således som det fremgår af artikel 9, stk. 1, litra c), og artikel 10, stk. 2, i Europa Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked?</p> | Forbrugerombudsmanden Uddannelses- og Forskningsministeriet Erhvervsstyrelsen | GA | 16.10.18 |
| C-444/17 | <p>Arib</p> <p>1) Skal artikel 32 i forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016, der fastsætter, at hvis der genindføres grænsekontrol ved de indre grænser, finder de relevante bestemmelser i afsnit II (om de ydre grænser) tilsvarende anvendelse, fortolkes således, at den kontrol, der er genindført ved en medlemsstats indre grænser, skal sidestilles med en kontrol, der foretages ved en ydre grænse i det tilfælde, hvor en tredjelandstatsborger, der ikke har ret til indrejse, passerer denne grænse? 2) Tillader denne forordning og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold i en tilsvarende situation, hvor der er genindført kontrol ved de indre grænser, at den mulighed, der er fastsat i dette direktivs artikel 2, stk. 2, litra a), og som giver medlemsstaterne mulighed for fortsat at anvende forenklede nationale tilbagesendesprocedurer ved deres ydre grænser, anvendes på en tredjelandstatsborger, der passerer en grænse, hvor der er genindført kontrol? 3) Såfremt spørgsmål 2 besvares bekræftende, er direktivets artikel 2, stk. 2, litra a), og artikel 4, stk. 4, da til hinder for en national lovgivning, såsom artikel L. 621-2 i code de l'entrée et du séjour des étrangers et du droit d'asile</p> | Udlændinge- og Integrationsministeriet | GA | 17.10.18 |

| | | | | |
|-----------|---|---|-----|----------|
| | (lov om udlændinges indrejse og ophold og om ret til asyl), der foreskriver fængselsstraf for ulovlig indrejse på det nationale område foretaget af en tredjelandstatsborger, med hensyn til hvilken den tilbagesendelsesprocedure, der er fastsat i direktivet, endnu ikke er blevet afsluttet? | | | |
| T-10/17 | Proof IT mod EIGE Påstande: — Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinders afgørelse vedtaget i forbindelse med udbudsproceduren med henblik på tildelingen af en »Rammekontrakt for onlinetjenester« EIGE/2016/OPER/03-Parti 1, og meddelt sagsøgeren ved skrivelse af 28. oktober 2016, om at indplacere sagsøgerens bud på andenpladsen og tildele rammekontrakten for parti 1 til et tredje selskab, annulleres. — Sagsøgeren tilkendes erstatning for den skade, som sagsøgeren har lidt som følge af mistet mulighed og/eller for tabet af selve kontrakten, på 72 270 EUR. — EIGE tilpligtes at betale sagens omkostninger. | Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen Erhvervsministeriet | Dom | 16.10.18 |
| C-82/17 P | TestBioTech eV, European Network of Scientists for Social and Environmental Responsibility eV og Sambucus eV mod Kommissionen (appel) Påstande: — Dommens konklusion 1) og 2) ophæves. — Dommen ændres, og der træffes en ny afgørelse om annullation af Kommissionens afgørelser, således som påstået for Retten, subsidiært hjemvises sagen til Retten med henblik på en komplet fornyet behandling. Beslutningen herom afhænger af, hvilke appelanbringender der tiltrædes. — Kommissionen tilpligtes at betale appellanternes omkostninger. — Der træffes afgørelse om enhver anden foranstaltning, der findes at være nødvendig. | Miljø- og Fødevarerministeriet | GA | 17.10.18 |
| C-167/17 | Klohn 5.1 Kan bestemmelserne vedrørende »ikke uoverkommeligt dyre« i artikel 10a i direktivet om offentlig deltagelse potentielt finde anvendelse i en sag som den foreliggende, hvor den byggetilladelse, der er anfægtet i sagen, blev indrømmet inden [org. s. 15] gennemførelsesdatoen for dette direktiv, og hvor sagen vedrørende den relevante byggetilladelse også var blevet iværksat inden denne dato? Finder bestemmelserne vedrørende »ikke uoverkommeligt dyre« i artikel 10a i direktivet om offentlig deltagelse da potentielt anvendelse på alle omkostninger, der er opstået under sagen, eller kun på omkostninger, der er opstået efter gennemførelsesdatoen? 5.2 Har en national domstol, som har skønsbeføjelser med hensyn til at tilpligte en tabende part til at betale sagens omkostninger, hvis den pågældende medlemsstat ikke har vedtaget en specifik retsakt til gennemførelse af artikel 10a i direktivet om offentlig deltagelse, når den træffer en afgørelse om at pålægge sagsomkostninger i sager, der er omfattet af denne bestemmelse, pligt til at sikre, at den pågældende afgørelse ikke gør sagen »uoverkommeligt dyr«, enten fordi de omhandlede bestemmelser har direkte virkning, eller fordi den berørte medlemsstats domstol har pligt til at fortolke det nationale procesreglement på en sådan måde, at det i videst muligt omfang er i overensstemmelse med formålene med artikel 10a 5.3 Når en afgørelse om at pålægge omkostninger ikke indehol- | Nævnenes Hus Miljø- og Fødevarerministeriet Erhvervsministeriet | Dom | 17.10.18 |

| | | | | |
|----------|--|-------------------|-----|----------|
| | der nogen begrænsninger og i henhold til national ret må anses for endelig, da der ikke foreligger en klage, kræves det da i henhold til EU-retten, at:a) en taxing master, som ifølge national ret er pålagt opgaven med at fastsætte den vindende parts rimelige sagsomkostninger, eller b) en domstol, der skal prøve en sådan afgørelse truffet af en taxing master, alligevel forpligtes til at fravige ellers gældende bestemmelser i den nationale lovgivning og fastsætter de sagsomkostninger, der skal pålægges, på en sådan måde, at de pålagte omkostninger ikke gør sagen uoverkommeligt dyr? | | | |
| C-249/17 | Ryanair a) Er en fremtidig hensigt om at levere administrationsydelser til målet for en erhvervelse, såfremt det lykkes at gennemføre erhvervelsen, tilstrækkelig til at godtgøre, at den potentielle erhverver udøver økonomisk virksomhed i henhold til sjette momsdirektivs artikel 4, således at moms, som den potentielle erhverver opkræves på varer eller tjenesteydelser, der leveres med henblik på at fremme den relevante erhvervelse, potentielt kan anses for indgående moms for den påtænkte økonomiske aktivitet, der består i levering af sådanne administrationsydelser, og (b) er der tale om en sådan tilstrækkelig »direkte og umiddelbar tilknytning« som opstillet af Domstolen [i dom af 27. september 2001, Cibo Participations (C-16/00, EU:C:2001:495)] mellem tjenesteydelser, leveret af fagfolk, i forbindelse med en sådan potentiel erhvervelse og udgående ydelser, der består i den potentielle levering af administrationsydelser til målet for erhvervelsen i tilfælde af, at det lykkes at gennemføre erhvervelsen, således at der består en ret til fradrag for så vidt angår den moms, der skal betales af disse tjenesteydelser, leveret af fagfolk?» | Skatteministeriet | Dom | 17.10.18 |
| C-496/17 | Deutsche Post Skal artikel 24, stk. 1, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 af 24. november 2015 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EUToldkodeksen fortolkes således, at toldmyndighederne kan opfordre en ansøger til at give de for beregningen af indkomstskat kompetente skattemyndigheder meddelelse om de skatteregistreringsnumre, som Bundeszentralamt für Steuer [det centrale forbundsskattekontor] har tildelt ansøgerens bestyrelsesmedlemmer, administrerende direktører, afdelingschefer, økonomidirektører, chef for toldafdelingen samt de personer, der er ansvarlige for toldanliggender, og de personer, der behandler toldanliggender, med henblik på opkrævning af indkomstskat? | SKAT | Dom | 17.10.18 |
| C-503/17 | Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland Påstande: — Det fastslås, at Det Forenede Kongerige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktiv 95/60/EF (1) ved at tillade anvendelsen af mærket brændstof som brændstof til private fritidsfartøjer. — Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland tilpligtes at betale sagsomkostningerne. | Skatteministeriet | Dom | 17.10.18 |
| C-504/17 | Europa-Kommissionen mod Irland | Skatteministeriet | Dom | 17.10.18 |

| | | | | |
|----------|--|--|-----|----------|
| | <p>Påstande: — Det fastslås, Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4 og 7 i Rådets direktiv 2003/96/EF (1) af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet ved at undlade at sikre anvendelsen af minimumsafgiftssatserne for motorbrændstof som fastsat i dette direktiv. — Det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 95/60/EF (2) af 27. november 1995 om afgiftsmærkning af gasolier og petroleum ved at tillade anvendelsen af mærket brændstof til fremdrift af private fritidsfartøjer, selv om sådant brændstof ikke har været genstand for nogen fritagelse fra eller nedsættelse af punktafgift.</p> <p>— Irland tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p> | | | |
| C-669/16 | <p>Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland</p> <p>Påstande:— Det fastslås, at Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 1, i og bilag II og III til direktiv 92/43/EØF om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (1), idet det ikke har udpeget lokaliteter med henblik på beskyttelse af arten phocoena phocoena (marsvin). — Det fastslås, at Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland ligeledes har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til samme direktivs artikel 3, stk. 2, idet det tilsvarende har undladt at bidrage til oprettelsen af Natura 2000-netværket i forhold til andelen af levestederne for arten marsvin (phocoena phocoena), der er repræsenteret på dets område.</p> <p>— Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p> | Miljø- og Fødevarerministeriet | Dom | 18.10.18 |
| C-149/17 | <p>Bastei Lübbe</p> <p>1. Skal artikel 8, stk. 1 og 2, sammenholdt med artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29/EF fortolkes således, at der stadig er tale om »effektive og afskrækkende sanktioner ved overtrædelser af retten til tilrådighedsstillelse af et værk for almenheden«, når et erstatningsansvar for indehaveren af den internetforbindelse, ved hjælp af hvilken der er begået overtrædelser af ophavsretten ved fildeling, bortfalder, såfremt forbindelsesindehaveren nævner mindst et familiemedlem, som foruden den pågældende selv havde adgang til denne internetforbindelse, uden at have undersøgt og meddelt nærmere detaljer vedrørende tidspunktet for og arten af dette familiemedlems brug af internettet? 2. Skal artikel 3, stk. 2, i direktiv 2004/48/EF fortolkes således, at der stadig er tale om »effektive foranstaltninger for at sikre håndhævelsen af de intellektuelle ejendomsrettigheder«, når et erstatningsansvar for indehaveren af den internetforbindelse, ved hjælp af hvilken der er begået overtrædelser af ophavsretten ved fildeling, bortfalder, såfremt forbindelsesindehaveren nævner mindst et familiemedlem, som foruden den pågældende selv havde adgang til denne internetforbindelse, uden at have undersøgt og meddelt nærmere detaljer vedrørende tidspunktet for og arten af dette familiemedlems brug af internettet?</p> | Kulturministeriet Patent- og Varemærkestyrelsen | Dom | 18.10.18 |
| C-662/17 | <p>EG</p> <p>- Skal ansøgerens interesse i at opretholde sagen som omhandlet i artikel 46, [stk. 2], andet afsnit, i proceduredirektiv II fortolkes således, at subsidiær beskyttelsesstatus ikke giver</p> | Udlændinge- og Integrationsministeriet | Dom | 18.10.18 |

| | | | | |
|----------|---|------------------------------------|-----|----------|
| | <p>de samme rettigheder og fordele som flygtningestatus i tilfælde, hvor udlændinge, som er tildelt international beskyttelse, ganske vist ifølge national ret gives samme rettigheder og fordele, men såfremt varigheden eller ophøret af international beskyttelse fastsættes på forskellig måde, idet flygtningestatus tildeles tidsbegrænset, men den pågældende ophører med at være anerkendt som flygtning, når de omstændigheder, ifølge hvilke den pågældende er blevet anerkendt som flygtning, ikke længere består, hvorimod subsidiær beskyttelse tildeles i en tidsbegrænset periode og forlænges, såfremt grunden fortsat består? - Skal ansøgerens interesse i at opretholde sagen som omhandlet i artikel 46, [stk. 2], andet afsnit, i proceduredirektiv II fortolkes således, at subsidiær beskyttelsesstatus ikke giver samme rettigheder og fordele som flygtningestatus i tilfælde, hvor udlændinge, som tildeles international beskyttelse, ganske vist ifølge national ret gives samme rettigheder og fordele, men såfremt de accessoriske rettigheder, som er baseret på disse rettigheder og fordele, er forskellige? - Er det på baggrund af appellants individuelle situation nødvendigt at vurdere, hvorvidt tildeling af flygtningestatus i appellants konkrete situation giver den pågældende flere rettigheder end dem, som den pågældende anerkendes ved tildeling af subsidiær beskyttelse, eller er det for at der skal foreligge en interesse som omhandlet i artikel 46, [stk. 2], andet afsnit, i proceduredirektiv II tilstrækkeligt med en regulering i loven, hvorefter der sondres mellem de accessoriske rettigheder, som er baseret på de til de to former for international beskyttelse knyttede rettigheder og fordele?</p> | | | |
| C-124/17 | <p>a. Er en bestemmelse i en medlemsstat, der opstiller som betingelse for, at en økonomisk aktør kan vise sin pålidelighed, at denne har gjort indgående rede for forholdene og omstændighederne i forbindelse med eventuelle skader som følge af overtrædelsen af straffeloven eller forsømmelsen gennem et aktivt samarbejde ikke blot med undersøgelsesmyndighederne, men også med den ordregivende myndighed, forenelig med bestemmelserne i artikel 80 i direktiv 2014/25/EU, sammenholdt med artikel 57, stk. 6, andet afsnit, i direktiv 2014/24/EU?</p> <p>b. I tilfælde af, at spørgsmål 1.a) besvares benægtende: Skal artikel 57, stk. 6, andet afsnit, i direktiv 2014/24/EU i sammenhængen da fortolkes således, at den pågældende økonomiske aktør for at vise sin pålidelighed i det mindste er forpligtet til at opklare sagen over for den ordregivende myndighed i et sådant omfang, at denne kan bedømme, om de trufne konkrete foranstaltninger til at vise aktørens pålidelighed (tekniske, organisatoriske og personalemæssige foranstaltninger samt skadeskompensation) er egnede og tilstrækkelige?</p> <p>c. For de i artikel 57, stk. 4, i direktiv 2014/24/EU regulerede fakultative udelukkelsesgrunde udgør den maksimale udelukkelsesperiode i henhold til artikel 57, stk. 7, i direktiv 2014/24/EU tre år fra datoen for den relevante hændelse. Skal den relevante hændelse forstås allerede som realiseringen af de i artikel 57, stk. 4, i direktiv 2014/24/EU anførte udelukkelsesgrunde, eller er det afgørende det tidspunkt, hvor den ordregivende myndighed har sikkert og holdbart kendskab til, at udelukkelsesgrunden foreligger?</p> | Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen | Dom | 24.10.18 |

| | | | | |
|--|---|---|-----|----------|
| | d. Er det dermed i tilfælde af en realisering af udelukkelsesgrunden i artikel 5[7], stk. 4, litra d), i direktiv 2014/24/EU i form af en økonomisk aktørs deltagelse i et kartel ophøret af karteldeltagelsen eller myndighedens opnåelse af sikkert og holdbart kendskab til karteldeltagelsen, der er den relevante hændelse som omhandlet i artikel 5[7], stk. 7, i direktiv 2014/24/EU? | | | |
| C-234/17 | XC e.a. Skal EU-retten, navnlig artikel 4, stk. 3, TEU, sammenholdt med de deraf afledte principper om ækvivalens og effektivitet, fortolkes således, at Oberster Gerichtshof (den øverste domstol) i henhold hertil er forpligtet til efter begæring fra en berørt at foretage efterprøvelse af en retskraftig afgørelse afsagt af enkriminalret for så vidt angår en angivelig krænkelse af EU-retten (konkret: grundrettighedschartrets artikel 50 og Schengengennemførelseskonventionens artikel 54), når national ret (§ 363a i Strafprozeßordnung, østrigsk strafferetsplejelov, herefter »StPO«) alene giver mulighed for at foretage en sådan efterprøvelse i forbindelse med en angivelig krænkelse af EMRK eller en tillægsprotokol hertil? | Udenrigsministeriet | Dom | 24.10.18 |
| C-331/17 | Sciotto Er den nationale lovgivning (navnlig artikel 3, stk. 6, i lovdekret nr. 64 af 30.4.2010, ophøjet, med ændringer, til lov nr. 100 af 29.6.2010, for så vidt som det heri er fastsat, at: »[b]estemmelserne i artikel 1, stk. 1 og 2, i lovdekret nr. 368 af 6.9.2008 finder under alle omstændigheder ikke anvendelse på opera- og koncerthusfonde«), i strid med § 5 i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der blev indgået den 18. marts 1999, og som er indeholdt i bilaget til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP? | Beskæftigelsesministeriet | Dom | 25.10.18 |
| Forenede sager C-350/17 og C-351/17 | Mobit m.fl. Sagerne vedrører: 1. Finder artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1370/2007 (særligt forbuddet i henhold til litra b) og d) for en intern operatør mod at deltage i extra moeniaudbud) ligeledes anvendelse på kontrakter, der er tildelt før denne forordnings ikrafttræden? 2. Kan en offentligretlig juridisk person, der er blevet tildelt en kontrakt vedrørende en lokal transporttjeneste af en statslig myndighed uden forudgående udbud, abstrakt set anses for at være en »intern operatør« som omhandlet i samme forordning og efter omstændighederne analogt med den retspraksis, der er udviklet på området for in house providing, såfremt førstnævnte person er direkte forbundet med den statslige myndighed på det organisatoriske og kontrolmæssige plan, og såfremt pågældende offentligretlige juridisk persons selskabskapital er ejet af staten (fuldt ud eller i sameje med andre offentligretlige organer)? 3. Indebærer en tildeling af en tjenesteydelseskontrakt uden forudgående udbud inden for rammerne af forordning (EF) nr. 1370/2007, i tilfælde af, at den ovennævnte statslige myndighed efter tildelingen opretter et offentligt forvaltningsorgan med organisatoriske beføjelser i forhold til de pågældende tjenester (idet beføjelsen til at tildele koncessioner dog fortsat forbeholdes staten) – et organ, | Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen Transport-, Bygnings- og Boligministeriet | GA | 25.10.18 |

| | | | | |
|----------|---|------------------------------------|-----|----------|
| | <p>der ikke udøver nogen »tilsvarende kontrol« med modtageren af den kontrakt, der er tildelt uden forudgående udbud – at den pågældende tildeling falder uden for ordningen i forordningens artikel 5, stk. 2? 4. Såfremt en kontrakt, der er tildelt uden forudgående udbud, udløber efter den 30-årige frist, der udløber den 3. december 2039 (en frist, der begynder at løbe fra datoen for ikrafttrædelsen af forordning (EF) nr. 1370/2007), har dette da til følge, at tildelingen ikke er i overensstemmelse med de principper, der er fastsat i samme forordnings artikel 5, sammenholdt med artikel 8, stk. 3, eller skal en sådan retsstridighed anses for automatisk afhjulpet i retlig henseende gennem en implicit forkortelse ex lege af kontraktens varighed?</p> | | | |
| C-413/17 | <p>Roche Lietuva</p> <p>Skal bestemmelserne i artikel 2 og 23 i og i bilag VI til direktiv 2004/18 (hvad enten samlet eller separat, men uden en begrænsning til disse bestemmelser) fortolkes og forstås således, at skønnet hos en ordregivende myndighed – en institution for menneskelig sundhed – i et tilfælde, hvor den tilsigter at indkøbevarer (udstyr til medicinsk diagnosticering og materialer) eller særlige rettigheder dertil ved hjælp af en offentlig udbudsprocedure med henblik på at kunne fortage sine egne forsøg, kun omfatter en ret til i de tekniske specifikationer at fastsætte sådanne krav til disse varer, der ikke isoleret beskriver de individuelle operationelle (tekniske) og brugerrelaterede (funktionelle) egenskaber ved udstyret og/eller materialerne, men i stedet fastlægger de kvalitative parametre for de forsøg, der skal foretages, samt forsøgslaboratoriets funktionsdygtighed, hvis indhold skal beskrives særskilt i betingelserne i den omhandlede udbudsprocedure?</p> | Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen | Dom | 25.10.18 |
| C-462/17 | <p>Tänzer & Trasper</p> <p>Er de ingredienser, der er opregnet i punkt 41 i bilag II til forordning (EF) nr. 110/2008 sådanne ingredienser, som en spiritus mindst skal indeholde for at måtte bære varebetegnelsen æggelikør (minimumsspecifikation), eller giver punkt 41 i bilag II til forordning (EF) nr. 110/2008 en udtømmende opregning af de tilladte ingredienser i et produkt, der skal have varebetegnelsen »æggelikør«?</p> | Miljø- og Fødevarerministeriet | Dom | 25.10.18 |
| C-469/17 | <p>Funke Medien NRW</p> <p>Sagen vedrører: 1) Giver de EU-retlige bestemmelser om ophavsmændenes eneret til reproduktion [artikel 2, litra a), i direktiv 2001/29/EF] og til overføring af deres værker til almenheden inklusive tilrådighedsstillelse for almenheden (artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29/EF) og undtagelserne eller begrænsningerne af disse rettigheder (artikel 5, stk. 2 og 3, i direktiv 2001/29/EF) et spillerum ved gennemførelsen i national ret? 2) På hvilken måde skal der ved fastsættelsen af rækkevidden af de i artikel 5, stk. 2 og 3, i direktiv 2001/29/EF fastsatte undtagelser eller begrænsninger af ophavsmændenes eneret til reproduktion [artikel 2, litra a), i direktiv 2001/29/EF] og til overføring af deres værker til almenheden inklusive tilrådighedsstillelse for almenheden (artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29/EF) tages hensyn til de grundlæggende rettigheder i EU's charter om grundlæggende rettigheder? 3) Kan de grundlæggende rettigheder informationsfrihed (artikel 11, stk. 1, andet punktum, i EU's charter om grundlæggende rettigheder) eller pressefriheden (artikel 11, stk. 2, i</p> | Kulturministeriet | GA | 25.10.18 |

| | | | | |
|----------|---|-------------------------------|-----|----------|
| | EU's charter om grundlæggende rettigheder) begrunde undtagelser eller begrænsninger af ophavsmændenes eneret til reproduktion [artikel 2, litra a), i direktiv 2001/29/EF] og til overføring af deres værker til almenheden inklusive tilrådgivningsstillelse for almenheden (artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29/EF) uden for de i artikel 5, stk. 2 og 3, i direktiv 2001/29/EF fastsatte undtagelser eller begrænsninger? | | | |
| C-527/17 | LN Skal artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 af 6. maj 2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler fortolkes således, at en tilladelse i henhold til direktiv 93/42/EØF, der udstedes for et kombinationsprodukt bestående af medicinsk udstyr og lægemiddel som omhandlet i artikel 1, stk. 4, i direktiv 93/42/EØF, for så vidt angår anvendelse af forordningen sidestilles med en gyldig tilladelse til markedsføring i henhold til direktiv 2001/83/EF, når lægemiddelbestanddelen inden for rammerne af tilladelsesproceduren i henhold til punkt 7.4, første del, i bilag I til direktiv 93/42/EØF af en EU-medlemsstats lægemiddelmyndighed på en måde, der svarer til fremgangsmåden efter direktiv 2001/83/EØF, er blevet kontrolleret med hensyn til dens kvalitet, sikkerhed og hensigtsmæssighed? | Patent- og Varemærkestyrelsen | Dom | 25.10.18 |
| C-579/17 | Gradbeništvo Korana Sagen vedrører: Skal artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, EUT 2012, L 351, fortolkes således, at sager, som omhandler håndhævelsen af Bauarbeiter-Urlaubsund Abfertigungskasses (ferie- og aftrædelseskasse for ansatte i byggebranchen, herefter »BUAK«) krav på tillæg mod arbejdsgivere som følge af udstationering af arbejdstagere uden sædvanligt arbejdssted i Østrig med henblik på udførelse af arbejde eller i forbindelse med overladelse af arbejdskraft til Østrig eller mod arbejdsgivere med hjemsted uden for Østrig i forbindelse med beskæftigelse af arbejdstagere med sædvanligt arbejdssted i Østrig, er »civil- og handelsretlige sager«, på hvilke den nævnte forordning finder anvendelse, selv om BUAK's krav på tillæg ganske vist vedrører privatretlige ansættelsesforhold og har til formål at dække arbejdstagernes privatretlige krav på ferie og feriepenge på grundlag af ansættelsesforholdene med arbejdsgiverne, men – såvel størrelsen af arbejdstagernes krav på feriepenge i forhold til BUAK som størrelsen af BUAK's krav på tillæg i forhold til arbejdsgiverne fastsættes ved kontrakt eller overenskomst, men ved en bekendtgørelse fra en forbundsminister, – de tillæg, som arbejdsgiverne skylder BUAK, foruden at dække udgiften til de ferievederlag, der skal betales til arbejdstagerne, også tjener til at dække BUAK's administrationsomkostninger og – BUAK i forbindelse med forfølgelse og håndhævelse af sine krav på sådanne tillæg i kraft af lovbestemmelse har mere vidtgående beføjelser end en privatperson, idet – arbejdsgiverne under sanktion af bøde er forpligtet til at indgive såvel begivenhedsrelaterede som månedlige indberetninger til BUAK under anvendelse af BUAK's kommunikationskanaler, til at medvirke og tåle kon- | Skatteministeriet | GA | 25.10.18 |

| | | | | |
|--|---|--|--|--|
| | <p>trolforanstaltninger fra BUAK, til at give indsigt i løn-, forretnings og øvrige bilag og til at give oplysninger til BUAK og BUAK i tilfælde af arbejdsgivernes tilsidesættelse af indberetningspligten har ret til at beregne de tillæg, som arbejdsgiverne skylder, på grundlag af egne undersøgelser, idet BUAK's krav på tillæg i så fald uafhængigt af de faktiske forhold i forbindelse med udstationeringen henholdsvis beskæftigelsen har gyldighed i den størrelse, som BUAK har beregnet?</p> | | | |
|--|---|--|--|--|